

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 5 maja 1874.

43.

Dokument koncesyi z dnia 30 października 1873,

na budowę kolei żelaznej parowej z Falkenowa do Kraslic.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Apostolski król Węgierski, król Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

Gdy wyłącznie uprzywilejowana spółka kolei żelaznej busztiehradzkiej podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie ruchu kolei żelaznej parowej z Falkenowa do granicy czesko-saskiej pod Kraslicami, przeto zważywszy pożyteczność tego przedsięwzięcia dla ogółu, widzimy się spowodowani, wzmiankowanej spółce koncesyą tę na mocy ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), i ustawy z dnia 7 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 81), nadać, jak następuje:

§. 1.

Nadajemy spółce kolei żelaznej busztiehradzkiej prawo budowy i utrzymania w ruchu kolei żelaznej z Falkenowa do granicy czesko-saskiej pod Kraslicami.

§. 2.

Kolej żelazna w §. 1 wzmiankowana będzie uważana za nieoddzielną część składową linii tejże spółki już dawniej koncesyonowanych, i będą do niej

zastosowane przepisy koncesyi z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138), tak w przedmiocie taryfy, jak nie mniej w przedmiocie wszelkich innych warunków koncesyą przepisanych.

§. 3.

Spółka jest obowiązana wybudować wszystkie większe mosty i wiadukty z uwzględnieniem najwyższego stanu wody, odrazu pod dwa tory i tunele podobnie pod dwa tory.

§. 4.^a

Spółka jest obowiązana skończyć i oddać na użytek publiczny odnogę z Falkenowa do Kraslic do dnia 31 października 1874.

Co się tyczy terminu ukończenia części kolei z Kraslic do granicy, ten będzie określony w traktacie, który ma być zawarty z rządem królewsko-saskim.

Dopełnienie tego zobowiązania i innych, koncesyą przepisanych, winna spółka kolei busztiehradzkiej poręczyć złożeniem kaucyi w sumie 25.000 złotych w gotowości lub papierach na giełdzie notowanych.

§. 5.

Zastrzega się, że w traktacie, który ma być zawarty z rządem królewsko-saskim, zamieszczone będą przepisy, dotyczące się tak połączenia odnogi z Falkenowa do Kraslic w §. 1 wzmiankowanej z siecią kolei saskich, jak nie mniej służby ruchu w stacji wspólnej na zetknięciu, a spółka jest obowiązana poddać się przepisom tego traktatu i obowiązkom z niego wynikającym.

§. 6.

Uwolnienia od podatków i opłat nadane dokumentem koncesyi z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138) rozciąga się także na kolej wzmiankowaną w §. 1.

Uwolnienie od podatku dochodowego co się tyczy tej linii kolei, służyć będzie tylko na ten czas, do którego na mocy koncesyi z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 138) służyć ma w całości lub w połowie innym liniom kolei busztiehradzkiej, w ten sposób, że gdy uwolnienie od podatku dochodowego tych innych linii w powyższym dokumencie koncesyi, wzmiankowanych, wyjdzie z mocy obowiązującej, linia w §. 1 wzmiankowana także przestanie być od niego w całości lub w połowie uwolnioną.

§. 7.

Gdyby pomimo poprzedniczego ostrzeżenia, koncesyonaryusze dopuszczali się zaniedbywania lub niedopełniania obowiązków koncesyą lub ustawami przepisanych, administracja państwa ma prawo zarządzić środki odpowiednie a według okoliczności unieważnić koncesyą nawet przed upływem jej trwania.

Ostrzegając surowo aby nikt nie działał przeciwko postanowieniom tej koncesyi i nadając koncesyonaryuszom prawo domagania się u Naszych sądów wynagrodzenia udowodnionej szkody, wszystkim władzom, do których to należy, wyraźnie rozkazujemy, aby nad koncesyą niniejszą i wszystkimi w niej zawartymi postanowieniami ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, opatrzony Naszą większą pieczęcią, w Naszym stołecznem i rezydencyonalnym mieście Wiedniu, dnia trzydziestego miesiąca października w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątym trzecim, Naszego panowania dwudziestym piątym.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Banhans r. w.

Pretis r. w.

44.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1874,

o legalizacji dokumentów sądownie lub notaryalnie wygotowanych lub uwierzytelnionych, w stosunkach z królestwem włoskiem.

C. k. Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej strony, z Rządem król. włoskim, z drugiej strony, umówił pod względem potrzeby legalizowania dokumentów, w obrębie krajów jednej strony wygotowanych a z których w obrębie krajów drugiej strony ma być zrobiony użytek, następujące postanowienia:

Dokumenta, wygotowane lub uwierzytelnione sądownie lub notaryalnie, które z jednej strony prezydyja sądu krajowego wyższego w Tryeście, Innsbrucku lub Zadarze a z drugiej strony prezydyja trybunałów apelacyjnych w Medyolanie, Breścii lub Wenecyi legalizowały, mogą się obejść bez dalszego uwierzytelniania ich w poselstwie lub władzy konsularnej, jeżeli formułę uwierzytelnienia także i prezydyja austriackich sądów krajowych wyższych położyły w języku włoskim i jeżeli z dokumentów, które legalizowało prezydyum sądu krajowego wyższego w Tryeście, Innsbrucku lub Zadrze, ma być zrobiony użytek w jednym z obrębów trybunałów apellacyjnych w Medyolanie, Breścii lub Wenecyi i odwrotnie, jeżeli z dokumentów, które legalizowało prezydyum trybunałów apelacyjnych w Medyolanie, Breścii lub Wenecyi, ma być zrobiony użytek w jednym z obrębów sądów krajowych wyższych w Tryeście, Innsbrucku lub Zadarze.

Od tego wyjmują się jednak dokumenta, podawane celem wniesienia do rejestrów stanu cywilnego we Włoszech albo na podstawie których ma być w Austrii uskutecznione wpisanie do metryk narodzin, zaślubin lub zejścia, albo też, jeżeli ma być udowodnione lub uzyskane w Austrii prawo należenia do gminy lub krajowości.

Dokumenta, do takich celów służyć mające, powinny być i nadal legalizowane w poselstwie lub urzędzie konsularnym.

Umowę powyższą podaje się do wiadomości, ażeby się do niej stosowano.

Auersperg r. w.

Glaser r. w.

45.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
26 kwietnia 1874,**

o przyłączeniu gminy miejscowej Bukuje do obrębu sądu powiatowego w Adelsbergu w Krainie.

Na mocy §. 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59), wyłącza się gminę miejscową Bukuje z obrębu sądu powiatowego w Senosetsch, i przyłącza do obrębu sądu powiatowego w Adelsbergu.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1874.

Glaser r. w.

46.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
26 kwietnia 1874,**

o przyłączeniu gminy katastralnej Orachovac do obrębu sądu delegowanego miejskiego w Kottarze.

Na mocy §. 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59), wyłącza się gminę katastralną Orachovac z obrębu sądu powiatowego w Risano i przyłącza do obrębu sądu delegowanego miejskiego w Kottarze.

Rozporządzenie to wchodzi w moc obowiązującą z dniem 15 czerwca 1874.

Glaser r. w.